

Знову чиста

Дон Нельсон

(Грунтується на реальних подіях)

Ця історія сталася у США.

Емілі стояла у воді з татом і усміхалася. Вона вже багато тижнів чекала цього дня! Її серце калатало, тому що вона раніше ніколи не занурювалася під воду. Але вона також раділа можливості охреститися, як це зробив Ісус Христос.

Вона заплющила очі і слухала, як тато промовляв молитву хрищення. Потім вона затиснула пальцями ніс, заплющила очі, зігнула ноги в колінах — і тато занурив її у воду.

Тато швидко витягнув її на поверхню, з неї звідусіль стікала вода. Емілі довелося протерти очі від води, але вона усміхалася. Вона почувалася якось інакше. Її наповнювало нове, щасливе почуття. Їй хотілося так почуватися завжди!

Тато міцно обійняв її. *“Я знаю, як зберегти це хороше почуття, — подумала Емілі. — Треба лише вибирати правду і бути, як Ісус Христос!”* Вона була впевнена, що зможе це зробити.

Коли вони приїхали додому, Емілі навипередки побігла від машини до дверей будинку. Те саме зробив і її чотирирічний братик Джона. Коли Емілі добігла до дверей і почала їх відчиняти, Джона схопив її за спідницю і сильно смикнув.

“Припини!” — закричала Емілі. Вона висмикнула спідницю з його рук. Потім вона перекрила йому прохід, щоб він не міг перший увійти в дім. Вона була дуже зла!

“Я навіть один день не змогла вибирати правду!” — подумала Емілі.

Раптом вона завмерла. Її наповнило жахливе почуття. Вона відступила і дозволила Джоні забігти всередину.

“Вибач!” — гукнула вона йому вслід. Вона щойно зробила неправильний вибір. Спаситель не став би кричати на Джону. Як вона так могла одразу ж напартачити? Її щасливе почуття зникло.

“Я все зіпсувала, — подумала вона. — Я навіть один день не змогла вибирати правду!”

Наступного дня була неділя. Коли Емілі готувалася до церкви, вона подумала про те, як гримнула на Джону. Вона досі почувалася жахливо.

Під час причасних зборів єпископ запросив Емілі вийти вперед. Її збиралися конфірмувати. Це означало, що вона отримає дар Святого Духа. Потім вона сіла на стілець. Тато обережно поклав руки їй на голову.

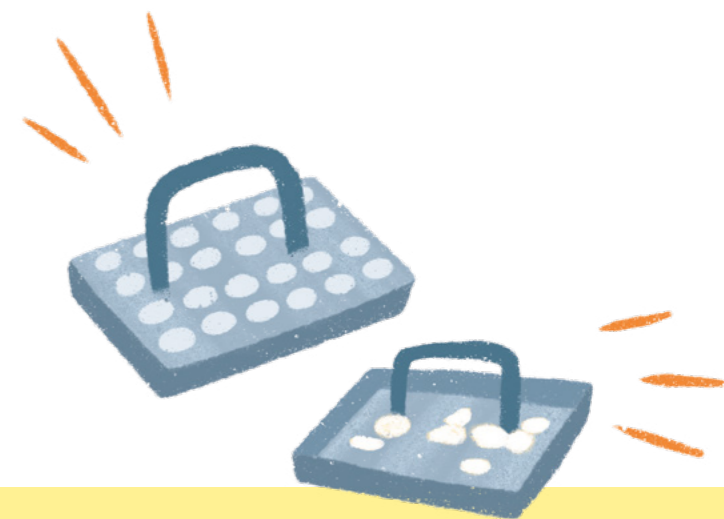
Емілі заплющила очі, і тато почав говорити. Вона почула, як він каже: “Прийми Святого Духа”.

Емілі продовжувала усміхатися.

“Емілі, завжди пам’ятай, що завдяки Ісусу Христу ти можеш каятися, коли робиш неправильний вибір, — сказав тато. — Кожен раз, коли ти приймаєш причастя, ти можеш думати про завіти, які ти уклала під час хрищення. Ти можеш знову обіцяти наслідувати Його”.

Коли тато завершив благословення, Емілі відчувала щастя і спокій. Вона знала, що Святий Дух говорив їй, що все буде добре. Не страшно, що вона не була досконалою. Завдяки Ісусу Христу і Його Спокуті вона могла каятися і бути прощеною! Їй було шкода, що вона накричала на Джону, і Небесний Батько знав, що вона й надалі старатиметься чинити добре.

Емілі широко усміхалася, коли вони з татом йшли поміж рядів до своїх місць. Далі було причастя, й Емілі чекала цього з нетерпінням. ●

“Коли ми ступаємо на шлях завітів через хрищення, я уявляю, як Небесний Батько каже... до кожного з нас: “Ти Моя дорога дитина, в якій Моє благовоління. Не здавайся”.

Старійшина Дейл Г. Ренлунд, “Доступ до сили Божої через завіти”, *Ліягона*, трав. 2023, с. 36.